

Prefaci

Un dia gairebé de tardor, lluny de la Tossa de Mar cada vegada més bulliciosa però sempre esplèndida que m'ha atorgat l'escenari ambiental de les hores de treball per a l'elaboració d'aquest text, i a punt d'iniciar una excursió a la Pica d'Estats, em vaig trobar amb tres pagesos. La predicció meteorològica que anunciava pluges procedents de pertorbacions de l'Atlàntic aconsellava ajornar l'excursió, però les ganes de passar dos dies a la muntanya podien més. Esperant una diagnosi meteorològica més favorable als meus interessos vaig demanar a un dels pagesos quin temps faria. No va voler contestar a la meua pregunta perquè, segons va dir, el temps és boig. La feina d'aquell senyor depenia del temps i del clima i ell tenia la percepció que el temps és boig, és a dir, impredecible, com a conseqüència, deia amb èmfasi, de totes les coses maldestres que s'estan fent sobre el món i, especialment de la bomba atòmica. Finalment, amb poca prudència, no vaig fer cas de les prediccions i vaig iniciar el llarg camí d'ascensió al cim. Mentre caminava, pensava quin títol posaria al recull de petits assaigs de divulgació que havia escrit durant un parell d'anys sobre l'escalfament global i el canvi climàtic d'origen humà. En tenia uns quants de pensats, però la força i el convenciment de les paraules del pagès sobre el temps, que és boig, em va inclinar per aquest títol, ja que, a més, feia temps que tenia redactat un article del llibre que pretenia respondre a aquesta pregunta.

A la pregunta, el temps és boig? l'acompanyen 74 assaigs més, que pretenen explicar, de forma entenedora, l'estat del coneixement sobre l'escalfament de l'atmosfera i el canvi del clima. La intenció en redactar aquest

text no ha estat el d'escriure un tractat introductori i divulgatiu sobre el tema del canvi climàtic, estructurat com ho faria un text acadèmic, sinó que, a partir de plantejar-me preguntes i, de respondre-les, anar descrivint, d'una forma deliberadament desordenada, el coneixement que hi ha avui, setembre de 2005 sobre el tema. El plantejament ha estat fer-ho amb el màxim rigor del coneixement, lluny de posicions ideològiques sobre el model social en què vivim i les repercussions que aquest model produeix sobre el clima. Aquestes posicions, són legítimes, però estan lluny del plantejament d'aquest text que es vol centrar en la ciència, en el que es coneix i, també, en allò que no se sap. L'estructura discontinua del llibre fa que en la redacció de les respostes a les setanta cinc preguntes es donin algunes repeticions. És una estratègia deliberada, tot i que, aquestes repeticions sempre s'ha intentat que siguin poques i que es tractin en cada apartat de forma diferent.

Per a la redacció de les preguntes he utilitzat un nombre indefinit de fonts. Estudiants, periodistes, amics, familiars, companys de feina i de lleure. El canvi climàtic és actualitat i interessa, i moltes persones volen poder tenir opinió sobre un tema que, a vegades, es presenta de forma unidireccional sense contrastos. L'objectiu d'aquest llibre, doncs, és donar informació i, a la vegada, alguns elements de reflexió i coneixement que permetin entendre algunes de les coses que ens passen i sentim a la nostra vida de cada dia.

JOSEP ENRIC LLEBOT
Tossa de Mar, setembre de 2005